

BLINKENDE LYGTER

I barndommens lange og dunkle nat

brænder små blinkende lygter

som spor, af erindringen efterladt,

mens hjertet fryser og flygter.

Her lyser din vildsomme kærlighed

fortabt gennem tågede nætter,

og alt hvad du siden elsked og led

har grænser som viljen sætter.

Den første sorg har et spinkelt skær

som en tåre der skælver i rummet,

kun den vil være dit hjerte nær,

når al anden sorg er forstummet.

Højt som en stjerne en vårlig nat

brænder din barnlige lykke,

du søgte den siden, men fik kun fat

dens flakkede sensommerskygge.

Din tro tog du med dig så lang af led,

for det var det første og sidste,
nu står den og brænder i mørket et sted,
og der er ikke mere at miste.
Og en eller anden kommer dig nær,
men kan aldrig helt forstå dig,
for dit liv har du lagt under lygtens skær,
og ingen skal siden nå dig.